

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.34. Georgius Pseudo-Monachus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII.

A. C. 763.

p. 468.

mine miserere! At vero versipellis illa ancilla, quæ jurejurando eam accusaverat, jussu Imperatoris in ipsius conspectu stans & adversus eam manus extendens, etiam ipsam conspuere non verebatur. Imperator videns eam obticere, verberum multitudine confectam credidit & in quodam urbis Monasterio includi iussit. Exinde nulla amplius de hac familia recurrit mentio. (*)

§. XXXIV.

Georgius Pseudo Monachus.

p. 469.

Imperator ad alias adversus S. Stephanum fraudes comparandas animum convertens (quærebat enim S. Virum interficere) postridie Georgium Syncletum juvenem sibi carissimum accersitum ita alloquitur: *an tanta amoris tui erga me vis est, ut audeas pro me mortem oppetere?* Id cum juvenis jurejurando affirmaret, Imperator eum osculatus, inquit, *en, novum habemus Isaac!* & adjecit: *non jubeo, ut mea causa mortem subeas, verum hoc unum te rogo, ut ad Auxentianum montem propere te conferas, atque omni memoria indigno Stephano persuadeas, ut tibi Monasticum habitum imponat.*

(*) Addit Cardinalis Baronius: *Ibi quidem diem clausisse extremum Martyre dignum putamus.*

nat, quod cum contigerit, statim ad nos
 quam celerrime poteris, redeas. Ille lu-
 benti animo obsequitur, confestim ad
 montem vadit, & primum in loco vir-
 gultis pleno delitescit; unde media no-
 cte egressus ante fores Monasterii clama-
 re cœpit, a via se aberrasse, & timere,
 ne a feris abriperetur devorandus, aut in
 voraginem rueret. S. Stephanus Mari-
 no Discipulorum suorum præcipuo im-
 perat; hominem admitteret; qui ad Ab-
 batis genua se abiciens Benedictionem
 petit. Statim ab indumentis atque a
 genis prorsus abrasis agnovit Abbas,
 quod a Regia veniret. Nam Imperator
 omnibus tam juvenibus quam senibus
 barbam ad cutem usque radere præce-
 perat. Georgius, quin ex Aulicorum
 numero esset, minime inficias ivit, &
 adjecit: *Flagitiosissimus Imperator me &*
socios meos pene in Judaismum abripuit,
atque in animæ periculum ingens incidi.
Tandem persentiscens, in quo malo versa-
rer, Deo ducente hac properanter veni.
Quocirca Venerande Pater! ne me abji-
cias de tua societate, sed Angelicum Habi-
tum concedas. S. Stephanus, nequeo, in-
 quit, *Fili! bujusmodi rem aggredi, ne quid*
mibi periculi a Tyranno creetur, qui id
ipsum prohibuit, & timeo, si ad ejus noti-
tiam id devenerit, ne te cum animæ tuæ
periculo ex hoc loco rapiat. Georgius

Sæcul. VIII.
 A. C. 763.

p. 470.

p. 471.

T 3

repo-

Sæcul. VIII. reposuit: *rationem Deo pro anima mea*
A. C. 763. *reddes, nisi me sine ulla cunctatione deton-*
sum in Monachorum ordinem adscribas.
 Nec instare cessavit, donec Abbas con-
 sensisset, eum habitu Novitiorum in-
 duere.

p. 472. Dum hæc in Monasterio aguntur, Im-
 perator ingenti populi multitudine col-
 lecta stans in gradibus Theatri in Hip-
 podromo dixit: *tædet me vivere ob-
 fandi Monachorum agminis nequitiam.*
 Exclamavit populus: *Ne vestigium qui-*
dem Monastici habitus in tua urbe super-
est. Tum ille iratus est editiore voce:
insidias eorum nullo pacto ferre queo. Om-
nes enim meos subdolo animo ad se pertr-
xerunt, atque etiam Georgium Syncletum
meum a latere meo abreptum avulsumque
Monachum effecerunt. Cæterum cura no-
stra in Dominum conjicienda est, brevi
quod expetimus dabit, oremus! Interim
 p. 473. S. Stephanus Georgium, cum per triduum
 novitiorum vestem gessisset, accersit,
 proluxa oratione instruit, detondet, &
 Monastico Habitu adornat. Sed ecce!
 iterum triduo elapso impostor a monte
 aufugiens ad Aulam rediit. Imperator
 venientem ambabus ulnis amplexus, in
 alteram diem totius populi Conventum
 in Theatro denunciari jubet. Steterunt
 cujuscunque conditionis homines usque
 adeo conferti, ut plurimis spirandi liber-
 cas

tas adimeretur. Exclamavit vero Imperator: *Exaudivit Deus preces meas! reddidit mihi virum, quem quærebam.* Ac simul populo spectandum Georgium produxit, quem cum promiscua illa multitudine in habitu Monachi conspexit, exclamavit: *obtruncetur quamprimum nefandus iste! obtruncetur!* Id nempe de Stephano intelligi volebant. (*) Tum, jubente Tyranno, Georgio Sacram Epomidem (seu Scapulare) & deinde cucullum detrahunt, & de theatro projiciunt, quæ extemplo ab multitudinis pedibus conculcata sunt. Mox detractum eidem Analabum, seu redimiculum, quod e Monachorum collo pendeat in pectore decussatum, manibus arripiens Imperator undique contorquebat, sciscitatus, quidnam istud esset. Senator aliquis, cui nomen Dracontius, *projice, inquit, Auguste! est enim Diaboli laqueus.* Hoc quoque una cum cingulo omnium pedibus conculcatum. Tum quatuor viri Georgium omni tegumento privatum in terram prosternunt, atque ab impuritate vestium Monasticarum purgaturi in

T 4 jacen-

(*) Imo populum Georgio hoc malum fuisse precatum apparet ex verbis adjectis ab Auctore vitæ S. Stephani apud Card. Baronium: *Cæterum ab Imperatoris mente & sententia prorsus aberrabant.*

Sæcul. VIII.
A. C. 763.

Copronymi
fraudes.
p. 474.

Sup. l. XX.
S. 8.

p. 475.

Sæcul. VIII.
A. C. 763.

jacentis caput, vas aquæ amplissimum effundunt. Tandem militarem vestem imponunt, & Imperator suis manibus ense ipsius humeris appenso, eum Hippocomi sui Dignitate ornat.

p. 376.

Mittit deinde Imperator ad Montem Auxentianum militum multitudinem, qui S. Viri Discipulos disturbant, Monasterium & Ecclesiam igni absumunt, in cineres redigunt, a fundamentis destruant. S. Stephanum vero e spelunca abreptum, ad Calcedonis navale abducunt. Quidam S. Virum fustibus cædebant, manus collo injiciebant alii, alii tibias laniabant per spineta trahentes. Erant etiam qui in venerandam ejus faciem conspuerent, illudentes, & sexcenta in eum diæteria jacentes. Tandem, quia incedere non valebat, lembo impositum juxta littora ad Monasterium Philippici, prope Chrysopolim abducunt, includunt, & de ipsius statu certiores faciunt Imperatorem, qui promulgari jussit, capitalem pœnam in eum esse lancitam, qui ad Auxentianum collem vel solum appropinquare ausus fuisset.

§. XXXV.

Episcopi ad Stephanum missi.

Exinde Imperator Episcopos quinque accersitos, Iconoclastarum præcipuos, videlicet Theodosium Ephesinum,
Cor.